

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਹੈਲਥ ਏਡ ਫੂਡਸ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ ਪ੍ਰਾ. LTD.- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ

CWP ਨੰ. 2000 ਦੇ 14809

20 ਨਵੰਬਰ, 2001

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 - ਐੱਸ. 5 ਅਤੇ 5-ਏ—
ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951—ਸ਼ਡਿਊਲ II ਅਤੇ ਐੱਸ.10—
ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 2000—ਐੱਸ. 10 ਅਤੇ 12—ਭਾਰਤ ਦਾ
ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਅਨੁਸੂਚੀ VII, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀਆਂ 15, 27, 54 ਅਤੇ 60, ਸੂਚੀ
III ਐਂਟਰੀ 33 — ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦ ਆਰਡਰ, 1992 — ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁੱਧ 'ਤੇ
ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣਾ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਦਾ
ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ 10 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ — ਉਪਕਰ— ਕੀ ਹੈ—ਫੀਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ—
ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ—ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ
ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-2000 ਐਕਟ
ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਸੈੱਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ - ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ
ਤਰਕਹੀਣ ਤੱਤ ਨਹੀਂ - ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈੱਸ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ
ਫੀਸ - ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ, ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ
ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ 1951 ਐਕਟ ਅਤੇ 1992 ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ
ਹੈ - 1951 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ / ਸ਼ਕਤੀਆਂ
ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ - ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਜੇਕਰ
ਕੋਈ-ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਮਪਿਊਡ ਲੇਵੀ
ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਲਟ੍ਰਾਵਾਇਰਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੈੱਸ ਦਾ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਲੇਵੀ-ਸੈੱਸ ਦੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ 'ਟੈਕਸ' ਅਤੇ 'ਫੀਸ' ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। *Quid pro quo* ਅਜੇ ਵੀ 'ਫੀਸ' ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਿੰਦੂ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਐਂਡੋਮੈਂਟਸ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮਿੰਦਰ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਰ ਆਫ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮਠ', ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 282 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ 'ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1980) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। SCC 416. ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਪਤਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪਰ 'ਟੈਕਸ' ਅਤੇ 'ਫੀਸ' ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟੈਸਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇਲਜ਼ਾਮ 'ਫੀਸ' ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ 'ਟੈਕਸ' ਹੈ।

(ਪੰ: ੬੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 'ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ' ਇੱਕ 'ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ' ਹਨ। ਇਹ ਉਦਯੋਗ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦ ਆਰਡਰ, 1992 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਸੰਸਦ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ 1951 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਮਪਿਊਨਡ ਇਮਪੋਸਟ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ।

(ਪੰ: ੬੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ VII ਵੀਂ ਸੂਚੀ ਦੇ II ਅਤੇ III ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਂਟਰੀਆਂ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੰ: ੬੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਕਾਸ ਮੋਰ

ਐਮ ਸੀ ਬੇਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਲਈ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ,

(1) ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 2000 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਦੁੱਧ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ 10 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ" ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ? 13 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਮੁੱਦਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ।

(2) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ 2000 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 14809 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) 17 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦ ਆਰਡਰ, 1992 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਟਰ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਘੀ, ਸਕਿਮਡ ਮਿਲਕ, ਪਾਊਡਰ, ਮੱਖਣ ਅਤੇ ਕਰੀਮ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਜ਼ੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ PI 'ਤੇ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1948 ਅਤੇ 1956 ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ।

(4) 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਘੀ, ਪਨੀਰ ਅਤੇ ਮੱਖਣ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 4% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦਾ 10% ਸਰਚਾਰਜ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) 19 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2000 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ "ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਡੇਅਰੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਲਮੇਲ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ" ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਤਕਨਾਲੋਜੀ, ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ।

(6) ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ 10 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਨਿਯਮ, 2000" ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ 26 ਜੁਲਾਈ 2000 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(7) 17 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 19 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ @ 10 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਸੈੱਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P.2 'ਤੇ ਹੈ।

(8) ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਸੈੱਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ 2 ਨਵੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ

ਇਸ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2000 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 20 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 20 ਅਕਤੂਬਰ 2000 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਲੇਵੀ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ " ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਬੋਪਣਾ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(10) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। 4 ਦਸੰਬਰ 2000 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਗੋਇਲ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 2, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ "ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।" ਦੂਜਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 19 ਜੁਲਾਈ 2000 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 5 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ "ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ 10 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ @ 10 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ..." ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਐਂਟਰੀ 15 ਸਟਾਕ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਵੈਟਰਨਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 27 ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 54 ਜੋ ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ... ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 60 ਪੈਸੇ, ਵਪਾਰ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੂਚੀ III—ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ... ਵੀ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 33 ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਅਤੇ ਯੋਗ ਤੇਲ ਬੀਜਾਂ ਅਤੇ ਤੇਲ ਸਮੇਤ ਖੁਰਾਕੀ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਂਟਰੀਆਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ "ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।"

ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਇਸਲਈ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਟੈਕਸ/ਸੈੱਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ..." (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਪਿਊਡ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪੱਖ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈੱਸ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਮਾਡਮ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ।

(12) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ

(ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਵਾਬ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 7 ਮਾਰਚ, 2001 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਸੀ। ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ 15, 27, 54 ਅਤੇ 60 ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ IH ਦੀ ਐਂਟਰੀ 33 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲੇਵੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਈ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁੱਧ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜੋ 'ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀਆਂ' ਹਨ। ਇਹ ਐਂਟਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਟੈਕਸ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਰਾਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

(13) 14 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ 2001 ਦਾ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 13935 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ 'ਫੀਸ/ਸੈੱਸ' ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧਿਆ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 3, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ VIIIth ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਐਂਟਰੀ 15 ਸਟਾਕ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਵੈਟਰਨਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ. ਇੰਦਰਾਜ਼ 27 ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 66 ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਬੇਪਣਾ ਇੱਕ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ”

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ

ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਕਾਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਸੈੱਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦੁੱਧ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਤਾਂ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਡੇਅਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਤਮਕ ਅਤੇ ਗਿਣਾਤਮਕ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।" ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਨੇ "ਸਾਰੇ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਮਿਲਕ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ ਹਨ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ-ਕੋ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(15) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ।

(16) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੁੱਧ ਦੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਇਕਾਈਆਂ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ 'ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ' ਹਨ। ਇਕਾਈਆਂ ਉਦਯੋਗ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1951 ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਅਸਮਰੱਥ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਲੇਵੀ ਦਾ ਬੋਝ ਝੱਲਦੇ ਹਨ। *quid pro quo* ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੈੱਸ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਲੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪੂਰਕ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਸੀ. ਬੇਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜਵਾਬੀ

ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਰੈਜ਼ੈਡੈਂਟ-ਬੋਰਡ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ 1951 ਐਕਟ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਫੀਸ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(18) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ।

1. ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਹੈ?
2. ਕੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਲੇਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਲੇਗ ਵਜੋਂ ਅਵੈਧ ਹੈ; ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ?
3. ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਮਪਿਊਨਡ ਲੇਵੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ?

ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 1. ਕੀ ਇਮਪਿਊਨਡ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਹੈ?

(19) ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਆਮ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਮ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁੱਧ ਦੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਫੀਸ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਐਕਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ, - ਜੇਕਰ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਤਮ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਵੀ ਇੱਕ 'ਫੀਸ' ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਟੈਕਸ'।

(20) ਬ੍ਰੈਜ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਕਟ "ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ, ਡੇਅਰੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਤਾਲਮੇਲ ਲਈ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡੇਅਰੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ, ਆਧੁਨਿਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ

ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁੱਧ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਸੈੱਸ. ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਕਲਾਜ਼ (ਡੀ) 'ਦੁੱਧ ਪਲਾਂਟ' ਦਾ ਮਤਲਬ "ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦ ਆਰਡਰ, 1992 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦੁੱਧ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈਆਂ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ" ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (2) ਬੋਰਡ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ। ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਡਿਪਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ। ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਮੰਤਰੀ ਉਪ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਵਿੱਤ, ਸਹਿਕਾਰਤਾ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਆਦਿ ਵਿਭਾਗ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਪ ਕੁਲਪਤੀ, ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਨਾਮਵਰ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਦੁੱਧ ਖਪਤਕਾਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਪੰਜਾਬ ਧੋਜੀ (ਦੁੱਧ ਵਿਕਰੇਤਾ) ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਦੋ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਬੋਰਡ "ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ..."

(21) ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬਾਇਟ ਹੈਸਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ, ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਡਲ ਏਜੰਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਡੇਅਰੀ ਸੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ"। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ" ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਉਪਕਰ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਪੰਜਾਬ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਕੱਤਰ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੰਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਖਾਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਨਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਬੋਰਡ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ "ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜਕਰਤਾ" ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਮੁਕੱਦਮੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਰਡ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਐਕਟ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਜੋੜ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚਤਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(22) ਇਹ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨਾਲ 25 ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਇੱਕ ਸਟੀਅਰਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਹਨ। ਇਹ "ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ, ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਡਲ ਏਜੰਸੀ ਹੈ।" ਬੋਰਡ ਨੂੰ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ" ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ"। ਬੋਰਡ ਉਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ "ਪਾਲਣਾ" ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ "ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਟਰੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਸਿੱਬਲ ਆਪਣੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋਰਡ 'ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ' ਹੈ। ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ

ਹੈ।

(23) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਥਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਸਨ। ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾ ਕੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਸਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਦੁੱਧ ਦੇ ਪਲਾਂਟਾਂ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(24) ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਲੇਵੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“12(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਦਸ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁੱਧ 'ਤੇ.

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੈੱਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸੈੱਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

(25) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਧ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ 10 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਲੀਟਰ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਲਾਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਸੈੱਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(26) ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਸੈੱਸ ਫੀਸ ਹੈ ਜਾਂ ਟੈਕਸ?

(27) ਸੈੱਸ, ਫੀਸ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਆਮ ਫਰਕ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ "ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ" ਹਨ। ਮੂਲ ਅੰਤਰ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨੂੰ "ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੀਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ-ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(28) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ?

(29) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ, ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ, ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਰੋਲ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਹਨ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਂ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਬੋਝ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ?

(30) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਸੈੱਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।' ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਦੁੱਧ, ਪਾਣੀ, ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਬਿਜਲੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਪਲਾਂਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਵੀ ਕੁੱਲ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਲੇਵੀ ਦਾ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਪਲਾਂਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(31) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਲਾਂਟ ਵਪਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ?

(32) ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਬੋਰਡ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਸ਼ੂਆਂ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵੀ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੌਣ ਹੈ? ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਰ. ਦੁੱਧ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜੇਕਰ ਦੁੱਧ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਗੇ। ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਦੁੱਧ ਦੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਬਸ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(33) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਫੀਸ' ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਲਕ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(34) ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੰਨਿਆ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁੱਧ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਮਿਲਕ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ (ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਅਜੇ ਹੋਰ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਲੇਵੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੈੱਸ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ।

(35) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ ਕੁਓ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਹੁਣ ਫੀਲਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ

M/S ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (1), ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦਾ ਲਾਭ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

(36) ਮਾਮਲਾ ਰੈਸਿਟੇਗਰਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 'ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹਿੰਦੂ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮਿੰਦਰਾ ਤੀਰਥ ਸਵਾਮੀਰ ਆਫ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੱਠ' (2) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। 7 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 'ਟੈਕਸ' ਨੂੰ 'ਫੀਸ' ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ 'ਚੰਗਾ' ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਤਿਹਾਈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ...' ਇਹ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਯਮ।'

(37) ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੋਤਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਯਾਸੀਨ (4), 0. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਂਡੀ ਜੇ. ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ "ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਰਵੱਈਏ, ਸੰਕਲਪਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਲਸਫੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। 'ਟੈਕਸ' ਅਤੇ 'ਫੀਸ' ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਉਹ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(38) ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ' ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਸੇਰਵਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ-"ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ"-ਭਾਗ 3 ਪੰਨਾ 2371 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਊਂਸਿਪੈਲਿਟੀ ਨੇ ਵਧੀ ਹੋਈ ਫੀਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਮੁਨਾਸਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ 'ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ' ਦੇ ਇੱਕ

- (1)
- (2)
- (3)
- (4)

ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ 'ਨਿਆਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ...' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

1993 Supp (4) SCC 461

ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 282

(1980) SCC 416

(1983) 2 SCR 999

(39) M/S ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਲਖਮੀ ਚੰਦ (ਸੁਪਰਾ) ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪੰਨਾ 2407 (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਰਵਾਈ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕੀ "ਟੈਕਸ" ਅਤੇ 'ਫੀਸ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ quid pro quo ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ 'ਫੀਸ' ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਲਾਭ ਦਾ ਤੱਤ 66 ਜਾਂ 75 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਜ਼ੀਰੋ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ।

(40) ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਤਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤਬਦੀਲੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਠੋਕਰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਫੀਸ' ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ 'ਟੈਕਸ' ਹੋਣ ਦਾ।

(41) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ, ਜੋ ਜ਼ਿਕਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਭੇਦ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫੀਸ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਲੇਵੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਅੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(42) ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ 'ਟੈਕਸ' ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਫੀਸ'।

2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ:-ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਗਾਮ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਹੈ?

(43) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਇੱਕ 'ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ' ਹਨ। ਇਹ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 1951 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(44) ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(45) ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਤਰਾਜ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(46) 1951 ਦਾ ਐਕਟ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ "ਅਨੁਸੂਚਿਤ। ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ" ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਮਿਲਕ ਫੂਡਜ਼' ਸਮੇਤ ਫੂਡ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਐਲਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਤੇ ਨੰਬਰ 1(3)-44(13)48 ਮਿਤੀ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ "ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ"। ਐਕਟ ਦੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ" ਨੂੰ "ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਉੱਦਮਾਂ ਦੇ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।" ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਮੌਜੂਦਾ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਲਈ" ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਨ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇ।" ਸੈਕਸ਼ਨ 3(i) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ 'ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ' ਦਾ ਮਤਲਬ "ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦਯੋਗਾਂ" ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(47) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਕੇਂਦਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ III (ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਤੋਂ 18) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ III-A (ਸੈਕਸ਼ਨ 18A ਤੋਂ 18F) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧਿਆਏ III-AAA, III-AB ਅਤੇ III-AC ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ III-B ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ IV ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ-1 ਵਿੱਚ, ਫੂਡ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਨੰਬਰ 27 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਮਿਲਕ ਫੂਡਜ਼' ਫੂਡ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਪਾਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ; ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ; ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਉਪਾਅ, ਬਿਹਤਰ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ; ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਮਾਨਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ; ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ। ਤਰੱਕੀ, ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਮਾਨਕੀਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(48) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜੋ ਵਰਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦ ਆਰਡਰ 1992 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 ਤਹਿਤ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 7 ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਜੋੜ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਲਾਜ਼ 8 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 9 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 ਦੁੱਧ ਜਾਂ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ 11 "ਕੇਵਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਤੋਂ" ਦੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ, ਤਿਆਗੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ, ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ; ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਰਿਕਾਰਡ ਆਦਿ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ-ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(49) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 14807 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1992 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨਿਟ "ਮਿਲਕ ਸ਼ੈੱਡ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।" ਐਮਿਟ ਨੂੰ "ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ/ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" ਫੈਕਟਰੀ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਸਫਾਈ ਅਤੇ ਸੈਨੇਟਰੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੰਦੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਟਰੀਟਮੈਂਟ ਪਲਾਂਟ ਵੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ।

(50) ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 2000 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 14807 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਆਦਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨਿਟ "ਇਸ ਮਿਲਕ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪਸ਼ੂ ਚਿਕਿਤਸਕ ਸਹਾਇਤਾ, ਚਾਰੇ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਭੋਜਨ ਵਰਗੀਆਂ ਐਕਸਟੈਨਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਚਾਰਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਕਰਾਸ ਬਰੀਡਿੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ। ਇਸ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਮਿਲਕ ਯੂਨੀਅਨ, ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਡੇਅਰੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅੰਦਰ) ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।

(51) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ 1992 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਨਵਿਆਉਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਦੁੱਧ ਸ਼ੈੱਡ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(52) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ ਅਤੇ ਇਮਪਗਨਡ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(53) ਸੈਕਸ਼ਨ 10, ਬੋਰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ 1951 ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ., 10

(i) ਡੇਅਰੀ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਲਮੇਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਪੰਜਾਬ

ਮਿਲਕਫੈੱਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੈਕਟਰ ਵਿੱਚ ;

(ii) ਡੇਅਰੀ ਵਿਕਾਸ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਪੰਜਾਬ, ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਲਕਫੈੱਡ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡੇਅਰੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ;

(iii) ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ;

(1) ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਟੀਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ, ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ। (2) ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ। (3) ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਘੱਟ ਕੁਸ਼ਲ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ। (4) ਬਿਹਤਰ ਮੰਡੀਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਉਪਜ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਜੋ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਲਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੋਵੇ। (5) ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਨਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ। (6) ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ। (7) ਉਤਪਾਦਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਅਤੇ

(iv) ਆਧੁਨਿਕ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ ਤਕਨਾਲੋਜੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ

ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ > ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਡੇਅਰੀ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ;

(v) ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਉਲੀਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ; (vi) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਅਪਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ;

(vii) ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਝਾੜ ਅਤੇ ਪੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰੇ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਆਯਾਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਟਾਈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਉਪਕਰਣ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ; (viii) ਉਚਿਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਚੈਨਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਲਈ;

(ix) ਡੇਅਰੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ;

ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ।

(8) 1 ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ;rtraining)fof p

! ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਝੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਕਲਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(9) ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਜਾਂ ਛਾਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਲਪਕ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ।

(10) ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜ।

(11) ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ, ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ

ਮਾਨਕੀਕਰਨ ਕਰਨਾ।

(12) ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਤੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

(13) ਸਹਾਇਕ ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਕਾਟੇਜ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ।

(14) ਕਿਰਤ ਦੀ ਉਤਪਾਦਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਉਪਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

- (x) ਡੇਅਰੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਸਿੱਖਿਆ-ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ;
- (xi) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਜੰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਫੰਡ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ (xii) ਬੋਰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਪਾਤਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ।
- (15) ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ (ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ (16) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

(54) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ S.10 ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ। ਸਾਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੀਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਲਕ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਜੈਨੇਟਿਕ ਅਪਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਲਈ ਉਪਾਅ ਕਰਕੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਡੇਅਰੀ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਪੱਧਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(55) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ; ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ; ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ; ਨਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ; ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੋਜ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਆਦਿ।

(56) ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਗਠਨ, ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਜੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

ਸਿਰਫ਼ ਹਨ

ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਇਕ, ਜੋ ਫੰਡ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ, ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਉਪਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਹਾਇਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(57) ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ 1951 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੈੱਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ, ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਆਦਿ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(58) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੈੱਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਯੋਗ ਉਪਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(59) ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਿਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਪਯੁਕਤ ਉਪਕਰਣਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਕਾਸ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਸ. ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਕਵਰਡ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ।

(60) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ 1951 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ:- ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ?

(61) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 'ਸੈੱਸ' ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ।

(62) ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ "ਸਟਾਕ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ; ਵੈਟਰਨਰੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ." ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਗਊ ਹੱਤਿਆ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਟਾਕ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਂਟਰੀ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਐਂਟਰੀ 15 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਂਟਰੀ 27 ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੁੱਧ ਦੇ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। .

(63) ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 'ਖੇਤਰ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਟੈਕਸ ਇੱਕ 'ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ' ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ 'ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ: ਅਪਾਹਜਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

(64) ਸੂਚੀ II ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 1 ਤੋਂ 44 ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 45 ਤੋਂ 63 ਇਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਂਟਰੀ 66 ਰਾਜ ਨੂੰ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(65) ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਮਪਿਊਨਡ ਇਮਪੋਸਟ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ? ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਲੇਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੀਸਰਾ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿੱਟੇ:

(66) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ:-

1. 'ਟੈਕਸ' ਅਤੇ 'ਫੀਸ' ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਤਰ ਹੈ। *Quid pro quo* ਅਜੇ ਵੀ 'ਫੀਸ' ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗ ਹੈ। ਸ਼ਿਰੂਰ ਮੱਠ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਪਤਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ 'ਟੈਕਸ' ਅਤੇ 'ਫੀਸ' ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਪੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟੈਸਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਇਲਜ਼ਾਮ 'ਫੀਸ' ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ 'ਟੈਕਸ' ਹੈ।
2. 'ਦੁੱਧ ਦੇ ਪੌਦੇ' ਇੱਕ 'ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਉਦਯੋਗ' ਹਨ। ਇਹ 1951 ਐਕਟ ਅਤੇ '1992 ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ' ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ।

ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇਣਾ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ 1951 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਮਪਿਊਨਡ ਇਮਪੋਸਟ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ।

3. ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ VIIth ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ III ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਂਟਰੀਆਂ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪ੍ਰਗਟਿਤ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(67) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਾਈਟਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ